

meri. Slednjič je zapustila zdravnikovo hišo s presrčno hvaležnostjo. Dolga noč, v kateri je živela od rojstva, je sedaj minila.

Anica je gledala sedaj lepi božji svet, katerega lepoto je prej samo slutila. Plemeniti in človekoljubni zdravnik, ki je imel mali, zlati prstan vedno rad, ga je imel odslej še rajši, ker mu je bil povod, da je dal videti ubogemu, slepemu otroku!

Ničla.

1 (sama), 1,000.000 (z ničlami).

Edinica zasmehovala
nekoč je ničlo prav hudó:
»Kaj boš tako se postavljala!
Nič si, jaz pravim .ti takol«

»»Le bolj ponižno, botra moja,««
zdaj ničla ji odgovori,
»»brezmejna domišljavost tvoja
res že ogabna se mi zdi!

Ti sama vrednosti si pičle,
kar brez težav lahkó spoznaš;
če se pridružimo ti ničle,
takrat milijon in več veljaš!««

Edinica zardi, pobita
oči povesi mi na tla
in ničli nič več ne očita,
ker ve, da ničla prav ima.

Janko Leban.

Nagajivka.

Mesec zvezde pase,
pa mu je dolg čas,
z meglami igra se,
tihu zre na nas.

Da bi jaz bil mesec,
zvezdo bi ujel,
na zemljó bi zletel
in s seboj jo vzel.

Zvezdica je zlata,
jaz pa nekaj vem;
kdor mi jo prinese,
precej to mu dem!

Če bi jaz pozabil,
zvezda mu pove;
ako ona noče —
naj po drugo gre!

Ivan Albreht.